

Nro. 1.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Kedden Julius 3 - ik napján
1804-ik esztendőben.*

B é t s.

Gallitziának Jaroslaw nevű várossából, igen ir-
tóztató történetet irtanak. Jun. 10-kén t. i. a' Cathedra-
le templom' tornyának egy része, éppen a' Nagy
Mise alatt lerokadván, a' templom bóltozatját bé-
szakasztotta, 's a' kart le-rontván, a' muzsi-
kusok és a' kar alatt a' templom ajtaján belől ál-
ló emberek közzül, valami ötvenig valót megölt, töb-
beket kinosan megsebellített, a' kiknek az ő segedele-
mért való keserve kiáltozásásaira és szabaditássok-
ra még eddig (ezt a' levelet 11 ikben irták) megjelen-
ni lehetetlen, azért, hogy a' torony és a' templom'
bóltozatja még meg nem szűnt nagy darabonként
leizakadozni, és a' torony' megmaradott része

egészízen úgy áll, hogy lezuhanásától minden szempillantásban lehet tartani, melyre nézve senki sem méréssel bé menni. A' templom főbb ajtaján való ki és bójárás, lehetetlenség. Azok a' sebesek, a' kiknek még annyi erejek van, hogy magokat a' kövek között kivájhatják, a' Sekrestye ajtaján jönnek ki. Némelyeknek a' fejek, másoknak kezek tört öszíze; némelyeknek egész lábaikat elszakította a' kö. Másokról bőreikkel egyetemben lesúrolta ruhájokat a' lerohanó kö. A' hóltak és kevés élőknek kiszabadításokra semmi útát módot nem találhatni. Némelyek azt javasolják, hogy ágyúgolyobis által kellene a' toronynak fennálló részét leüttetni: hanem attól félnek mások, hogy az által, ha nem egészízen lehetetlenné is, de sokkal nehezebbé tétetődne az oda nyomattattaknak szabadulások.

Erdélyből, Hunyad Vármegyének Oláhországgal határos kerületéből írják, hogy Május vége felé különös oster érte volna azon vidéket. Valami darázs színű, hanem apróbb, azomban igen mérges bogarak jöttek vala oda Oláh országból, oly nagy sokasággal, hogy a' bértzek felett, a' hol által jöttek, noha külömben szép tiszta nap lett volna, mint a' fellegzet úgy meghomályosították a' levegőt. Valami 7 napokig mulatván, a' lovakban és szarvasmarháknak felette sok kárt tettek, a' mellyeknek számlálhatatlan sokasággal nékiek esvén, tsak hamar úgy öszízemardosták őket, hogy felfordulván, egymásra dögöltek. Nevezetes, hogy még a' juhakat sem óltalmazhatta. meg ellenek az ő nagy gyapjok. Az iftállóknak és pajtáknak is fel keresték a' marhákat. Tsak az egy füstölés által lehetett valamit segíteni rajtuk. —

Ezen ártalmas bogarak gyakorta megszokták vólt eddig is Erdély ország' széleit látogatni, de kevesebb számmal, és nem emlékeznek az emberek, hogy valaha olyan sokasággal jöttek volna által, mint most; mellynek ezt az okát beszélik: — Ezen bogarak télen által valami barlangban szoktak tartózkodni, mellynek szája a' Duna vizére szolgálván, a' lakosok csak akkor férhetnek hozzá, midőn a' víz bé fagy, a' midőn tüzet szoktak a' barlangba vetni, mellyet az idén nem tselekedhettek, mivel nem fagyott vólt bé a' Duna, hogy a' barlang' szájához lehetett volna férni.

Orosz Birodalom.

Reval, Majus' 23 kán. — Sándor ö Cs. Felsége tegnap Katharinenthalba útazott innét, azon háznak megiszemlélésére, mellyet a' Nagy Péter építettett, a' hol ennek két nyoszolyáit 's némely ruhadarabjait mind e' mai napig nagy gondviseléssel és tisztelettel megtartották. Megparan-tsólta Sándor ö Cs. Felsége, hogy ezeknek ennek-utánna is jó gondjokat viseljék. — Tegnap tovább indúlt innét ö F. ge a' tenger' partjain, a' mellyeknek megiszemlélesekben foglalatoskodik.

Pétersburg, Majus 30. kán. — Itt azt beszélik, hogy a' Revali hajós sereg a' tengerre kivezett vólna: hanem senki nem tudja mitsoda rendeléssel; valamelly fontos tzeleozással. é, vagy pedig csak gyakoroltatás végett?

Pétersburg, Jun. 5 kén. — Ezen hónapnak 2 ik napja, mint a' Konstantinus Nagy Herzeg' neve napja, fényes vendégséggel innepeltetett meg az Udvarnál, a' mellyen a' Császár, a' ki már szerentsésen haza érkezett útazásából, és a' Császárné is jelen vóltanak.

A' Garnerin felesége és egy Orosz fő asz-
szonyság, jeles levegői utazást tettek itt Majus'
23-kán. Felindulások előtt kemény dörgés vil-
lamlás és nagy effó lévén, ezzel sem gondoltak,
hanem estvéli 8 óra előtt 3 fertályór egész bátor-
sággal felindultak, és minekutánna valami majd
hajtodfél ezer nyomnyi magosságra fel emelkedtek
vólna, minden szerentséltenség nélkül leérkeztek
egyéb eránt, hanem a' Garnerinné utazótársa ka-
pott egy ütésetskét egy fától, a' melyhez leerke-
zésektör horzá tsapódtak. Felette felhös és rek-
kenö hév lévén a' levegö, nem sokáig folytathat-
ták utazássokat.

Frantzia Birodalom.

A' Prokurátor Bonnet' beszéde, a' mellyel
Moreaut az Itélőszék előtt mentette, ekképpen
következik: —

„Generális Moreau fogságban ül, és nagy
bünnel vádoltatik, az ő jó híre neve, az ő viselt
dolgaira való visszasmélékezés, lebegnek ugyan kö-
rülette, hanem ezek által nintsen egész bátorságba
helyheztetve az előitéletek ellen, és ezek a' fel-
hozott vádak meg nem gyengítik, tsak annyit
használnak, hogy a' Bírának, az ő ellene intézte-
tett Processusnak folyamatiában, leg alább nagyobb
vigyazatot és figyelmetelleget javasólnak. A' vá-
doltatott, leg alább ekképpen szollhat: Minekelöt-
te megitélnétek, gondóljatok-meg, kivagyok. Ma-
ga a' Státus' feje (Bonapárte) is néhány napokig
kétkelkedett eleintén, hogy Moreaut bünsnek len-
ni hibesse. Azok a' szerentséltető és örvendező
írások, a' mellyek az Első Konzúlhoz küldettettek
az eránt, hogy ezen öszzeesküvést elkerülhette,

egyáltalában mind igen sajnállották, hogy Gen. Moreau is az özszeesküdtek közzé számláltatna. Moreau azonban, még mostanában is, midőn ezen padon ül előttetek, méltó a' maga szép hírére és dicsőségére. Hol vannak a' Moreau ellen való bizonyságok? A' 148 bizonyágtévő személyek között, a' kik ezen özszeesküvésre nézve kikérdeztettek, egygyetlenegy se' vádólja a' Generálit; csak a' 47 vádóltatottak között találhatik 2, vagy 3, a' ki az ő terheltetésére valami kevés nyilatkozatást tett; de ezek nem hitelesek. —

„Először azt vetik a' Moreau' szemire, hogy ő az 1797 ik esztendőben Gen. Pischegrüt az úgy nevezett 18 d. k. Fructidor előtt el nem árulta volna. Moreau jól tudta azt, hogy Pischegrü a' tábornoktól elhívattatva lévén, ahoz semmi köze vagy befolyása nem lehetne: mi ok indithatta volna tehát őtet arra, hogy régi barátját egy már egészen felejtékenységbe ment levelezésért elárulja? Moreau nem árulta el Pischegrüt az igaz: hanem megvette Kéhl; az ellenséget a' Német Birodalom közepéig visszsa kergette; 's a' győzedelmeknek hitel feletts való számú sorai után, megtanította a' győzedelmekedéshez szokott Fr. seregeket a' hátrálásnak nehéz mesterségére. Ha valakinek az 1797 ik esztendő béli úgy nevezett özszeesküvés eránt igazságos panaszja lehetett volna, a' nem más, hanem az akkori Direktórium lehetett volna: az a' Direktórium, a' mellynek rozsz voltát mindenek szemlélték, és a' mellyet annakutánna néhány esztendőkkel Bonaparte, közönséges megalégedéssel, mekbuktatott. Moreaunak, a' Pischegrüvel való özszebékéllése vettetik szemire. Tegyük fel, hogy s' valóság lett légyen: mi következik belőlle? Pi-

Pischegrü az ellen a' Direktorium ellen dölgozott, a' melly roszsznak lenni közönségesen megesmértetett, 's a' mellynek megbuktatásában Moreau Bonapartéval négy esztendőknék előtte égygyetértett. Hogy Moreau a' múlt télen Pischegrüvel ismét öszsze akart békélleni: mi következik ebből is? Pischegrü meglakólt vala már a' hoszszas számkivettetés által a' maga vétkeiért. Mi okra nézve szegezte volna tehát Moreau magát ellene, abban, hogy hazájába visszajöhesse? Ennyiből áll ez az egész dolog. Moreaunak 1799-ben valamelly tsekély vezérség bizattatott az Olasz országai táboránál, a' hol az ő jelenléte a' gyáva Scherer' roszsz rendelései által okoztatott szerentsétlenségeket, helyre hozta. Moreaunak a' külömbkülömb megveretett seregekből egy olyan sereget kellett öszszszerkeztetni, a' melly a' 80 ezer egygyesült Orosz és Aulriai sereggel szembeállhasson. A' fő vezérség Gen. Joubertre bizattatott vala, de a' ki, azonnal, hogy a' fővezérségnek átvételére a' táborhoz érkezett, a' Novi mellett történt ütközetben, minekelötte még onnét Moreau a' Rénusi táborhoz elútatott volna, elesvén, másod versben is Moreaunak kellett a' seregeket ismét megmenteni, melly után magát Bonapartéval Brumair' 18-kán egygyesítvén, azután lielve a' Rénusi táborhoz vette útját, a' hol, mint 100 ezer fegyveresek' vezére, bizonyosan elegendő alkalmatosságot találhattott volna, arra, hogy ditsőffég szomjuhozását, ha a' lett volna benne, kielégittse. Ezek azok a' valóságos karikák, a' mellyekből Moreau, mint azok állatják, a' kik őtet az öszszeesküvésbe minden erőszakkal belé bonyolítani akarják, ezen öszszeesküvésnek lántzát füzte. —

„Mostanában mennyünk az ő Abbè Daviddál és Lajolaisal való levelezésére. David nyilván- ságosan megbizonyította a' Prokátora által, hogy néki minden lépései csak arra tzeleztak, hogy Pischegrünek visszajövetelét törvényes úton módon kieszközölhesse. Ha segedelmére lett volna is ebben néki Moreau: mi következne belőle? Hogy Lajolais Londonban járt, a' meglehet: hanem Moreau semmi rendelést nem adott néki arra, u. m. a' kit ő 8 hónapoktól fogva nem látott, 's a' kívül azolta nem beszéllett volt. Megjegyzésre méltó, hogy Lajolais azon alkalmatossággal mikor utól- szór Moreaunál járt, 15 Karolin aranyokat kért tőle, és ez azokat egy átallyában megtagadta tőle. Megeshetett, hogy Lajolais Londonban az által akarta némely személyeknek bizodalmakat magának megnyerni, hogy azt hirdelte, hogy Moreau Contra Revoluzióra fogná a' Bourbonokat se- gélieni. Hanem, ugyan mitsoda bizonyosságú szolgálhatnak az e'féle értelem nélkül való hírek? Hiszem a' Londonban lévő Fr. kivándórlottak azt is beszéllették, hogy Bonaparte maga is elősegélő- je fogna lenni a' Contra-Revoluziónak, &c. — Azon oráig, míg ezen a' telen Pischegrü és Moreau egygyütt beszéllettenek, ennek semmi fundamen- tomos dólgot nem lehet szemére vetni: ha pedig ezen orától fogva valamely vigyázatlan lépést tett, el tökélette vala magában midőn árestáltatott, hogy mindenjötet magát illető környülállásokat, a' Státus' fejének bejelentsen, és az ő nagy lelkesé- gére bizzon. —

„Ezen történetek' sorai a' szoross igazság sze- rént ekképpen következtek egymás után: Lajolais Moreauhoz ment, hogy néki a' Pischegrü Párisba

lett érkezése felől hírt tegyen, és tölle egygyütt való beszélgetésre időt kérjen. Moreau azt felelte, hogy mostanában egy vadászatot rendelt volna: mellyre nézve az öfzszetalálkozás néhány napokig elhalasztódott. Ez azt bizonyítja, hogy Moreau nem felette igen sietett legyen arra, hogy Pischegrüvel az úgy mondatott nagy projektomok felől beszélhessen. Az ő első egygyütlétek' alkalmatosságával leg kissebb fontos dologsem fordült közöttök elő. A' második úgy mondatott öfzszetalálkozás, mellynek a' feladás szerént a' Magdalena bátyáján kellett volna történni, tsupa mese. Moreaura semmi haszon nem következne ennek tagadásából. Hogy a' maga Fresnieres nevű Titoknokját Pischegrühez küldötte, ezt azért tselekedte, mivel nem akarta volna hogy ez, a' házához jöjjön. Akaratja ellen jött hozzá Pischegrü a' Titoknokkal, és ezen alkalmatossággal estek is Moreau előtt némely nyilatkozatások, hanem, hogy miként fogadta legyen ő ezeket, meg tettik abból, hogy Pischegrü nagy béketelenségét jelentette azután Moreau eránt. —

„A' mi a' Moreau' Rollandal való beszédit illeti, abban ő ilyen képpen fejezhette ki magát: „Mi módon akarod, hogy én a' Bourbonokra nézve valamely próbát tegyek, holott nékem a' Megtartó Tanácsban, a' fegyveres seregek között, és a' közönséges hivataloknál oly sok barátaim vannak? holott arra meg kívántatna, hogy mindeneknek előtte a' Konzulok, az Országglószék, és minden fő hivatalok láb elől elállittassanak.“ — A' Moreau ezen ártatlan szavait azután fatsarta el más értelemre Rolland, minekutánna állapotjának könnyebbülése felől alattomban ígéretet vett volna; a'

mint is azért nyomban mingyár megjutalmaztatott, minthogy azonnal az Abtáj nevű fogházba vitetett átal, a' hól azólta sokkal nagyobb szabadságban él, holott Moreau még most is a' Tempelben ül, és éjjel nappal két politziaikatonna van a' szobájában vigyázaton. — Moreau ez előtt öt elz. tendőkkel, midőn ertésire esett volna, hogy Bonaparte Egyiptomból Frantzia országba visszakerkezett, ekképpen szollott közönségesen: Ez az az ember, a' ki Fr. országot meg mentheti. — Miként lehetett volna még is Moreau az, a' ki a' plánumot ezen embernek láb elől való elállittására, elintézte volna.“

* * *

P á r i s, Jun. 18 kán. — A' két következő tudósítások, a' ma kijött Moniteurben olvattanak: — „

„Beauvais, Jun. 15 kén. A' mi Préfektusunk Compiègnébe útazott el, a' hova várják a' Császárt. Azt a' laistromot vitte el ő Cs. Felségéhez, a' melly az ő F. ge Császári méltóságra lett emeltetése, 's ezen méltóságnak a' Bonaparte familiában lett örökösülése eránt való voksolásfaikat foglalja magában a' mi Oise nevet viselő Departamentumunkban lakó és voksoló jussal bíró polgároknak. Az ő örökös Császárságára 18.196, az ellen 22 — a' Császárságnak a' Bonaparte familiában lejéndő örökösülésére 37,000, az ellen 17, voksook gyültek ölszfe. —

C o m p i è g n e, Jun. 17 kén. A' Császár szombaton estvéli 11 órakor ide érkezett. Ma reggel 3 órakor lóra ülven, a' Dragonyosokat gyakorlog gyakoróltatta délig. Azután a' tiztviselőket botsátotta magához audentziára, 's minekutánna

a' ritkáművesek' és mesteremberek' oskolájokat meg
 izemléte volna, ismét lóra ült, és a' lovallágot
 gyakoroltatta estvig.

A' Moniteur ilyen hirdetéft intézett Jun. 15-
 kén a' Fr. Kereskedőkhöz: — „

A' mi Kereskedőink megintetnek, hogy köt-
 ve higgyenek azoknak a' hazug híreknek, a'
 mellyek a' mi Londoni újságleveleinkben ol-
 vastatnak. A' tsendességnek a' szárazon lejendő
 megzavartatásától leg kissebbet se féljenek. Az
 újj Coalitzióról hallató minden plánumok az An-
 glusoknak fejekben származott költemények. Ha-
 sonló költemény, hogy nevezetes ütközött történt
 volna a' tengeren: magános apróság ölszetsapások-
 nál egyéb még eddig semmi nem történt, és ezek
 is nekünk voltak kedvezők. Soha még egy ten-
 geriháboruban sem állottunk jobban, mint most, és
 az ellenség nem volt rosszabb környülállások kö-
 zött, mint most, &c.“

Nagy Britannia.

London, Jun. 8 kán. — A' ma kijött új-
 ságlevelek szerént a' Király' egésségének állapot-
 jat illető hírek, néhány napoktól fogva ellenkez-
 nek egymással. A' Parlamentom minden nap' vár-
 ja az ez eránt eleibe terjesztetendő jelentéft. —

Pitt a' múlt pénteken audentzián volt a'
 Korona' örökösínél a' Wallisi Hertzeznél, kinek
 olyan nyilatkozatáft terjesztett eleibe, hogy az Or-
 vosoknak megegyező javaslások szerént, a' Ki-
 rálynak, hogy egéssége' tökéletes helyreállását le-
 hessen remélni, tsendességre, 's a' foglalatosko-
 dáftól való tökéletes megszünésre volna szüksége.
 Kivánta továbbá Pitt a' Kir. Hertzeztől önnön
 magától megérteni, hogy jóvá hagyná. é ő H ge

azt, ha a' Király egy ideig a' Státus' állapotjával való foglalatosságoknak terhektől, tökéletesen feloldoztatna. Ö Kir. H. ge úgy felelt, hogy a' Király' egészségének valóságos állapotja felől annak módja szerént még eddig tudósittatva nem lévén, ezen fontos tárgy eránt választ nem adhatna addíg, míg megbízott barátjaival a' felett tanátsot nem tartana. Ehez képpett a' múlt szombaton Lord Buckinghamnál gyűlés tartatván, ebben a' Pitt nyilatkozatása fontolás alá vétetett, és oly határozás tétetett, hogy a' Korona' örökösse, a' Pitt' nyilatkozatását, a' mennyiben az a' Király' egészségének állapotját illetné, meg nem hallgathatja, hanem a' Lord Cancellariushoz levelet küldvén, ettől ezen tárgy eránt kivánnym hiteles tudósitást. Ez megesvén a' Lord Cancellarius maga' a' múlt vasárnap a' Hertzegnél megjelen, és ennek, az Orvosok bizonyság tétéleket, a' melly az ő esküvéssel való és írásba foglalt nyilatkozatásokból állott, által adta, a' melly mellé vólt még a' Király mellett forgó más személyek bizonyság-tétele is foglaltatva." — A' valóság ugyan maga ezen tárgy eránt még csak ennyi, hanem, hogy egy Régens fogná a' Király betegeskedése alatt a' kormányt kezébe venni, ez eránt sok féle hírek terjedtek - el. Leg hitelesebbnek erőssítik pedig a' sokak között lenni ezt, hogy Lord Buckingham és a' Lord Cancellarius, gyűlést és tanátskozást tartván, az után Fox és Grey, a' Korona' örökösének válaszfizával Minister Pitthez küldettek. Még hát csak a' Király' helybehagyása volna egyedül hátra. —

Fontos továbbá ezen környülállások között, ez is, ha igaz, hogy Fox és Grey a' múlt ked-

den másfél oráig tanátskoztak Pittnél, mellynek nem csak a' Király' egéllégének állapotja 's a' kérdésben lévő Régenaség, hanem mindenek felett a' Frantziákkal való megbékéllésnek lehetséges volta, volt a' tárgya, a' mellynek az a' Frantzia Országglószékhez rendeltetve lévő Amerikai Köve: Livingston a' mozgatója, a' ki a' minapában Párisból Londonba utazott által, 's máig is ott tartózkodik, 's az Oppositzió' részén lévő nevezetesebb Parlamentális személyeknél, gyakran vendégeskedik.

Az ólta, hogy ezek a' hírek folynak, azt is beszélik, hogy a' Jóreménység' foka ellen felkészülve lévő nagy expeditzióból sem fogna már most semmi lenni.

Minthogy a' Jóreménység' fokáról gyakran emlékezünk, méltónak tartjuk ennek népesség béli mi-vóltát egy pár szóval itten feljegyezni: — Midőn az Anglusok ezt a' Belgáknak az utóbbi békekésségkötés' alkalmatosságával visszaadták — 6890 különbözőkülömbféle Europai polgárokból, Belga tisztviselőkből, kolonusokból és arendásokból — ezeknek 4761 feleségeikből — 13,127 leány és fiú gyermekeikből — 482 Europai szolgálókból és szolgálóikból — 30 megkeresztelkedett Hottentotákból — 20,960 férfi, és 9169 a' szony rabzolgákból — ezeknek 5720 gyermekeikből — 7375 Hottentotákból — 49,778 lovakból — 125,635 szarvasmarhából — 1,490,880 darab juhból — és 2856 bor pintzéből, állott ez a' nagy hírű nevű Jóreménység' fokán lévő kolonia.

Másodszori Hiradás.

Jelentést tévén a' Nagy érdemű Közön-

ségnek az eránt a' köz jóra tzelezott igyekezetem eránt, hogy a' Magyar Bibliát a' régi Váradiformára tulajdon Typographiámban kinyomtatni igyekezem, az előfizetésnek terminusát az elmúlt 1803-dik esztendei, Aprilis hónapnak utolsó napjáig kiterjesztettem. Melly jó indulattal vette legyen az érdemes Közönség kijelentett igyekezetemet, erős bizonytága az, hogy a' Prænumeráns Uraknak számok nagyobb lett, mint mertem volna eleinte magamnak ígérni; még ismét annyira szaporodott volna pedig, ha a' meghatározott terminus eltölte után magokat jelentett Uraknak előfizetések bevétetett volna. Tellyes erővel azon vagyok, hogy a' Nagy érdemű Közönségnek ezt a' betses hitelet megérdemeljem, és ígéretemen fundált várasának hiba nélkül eleget tegyek, melly úgy lehet, ha az ígért Bibliák mind tisztán és hibanélkül, mind minél előbb világra jönnek. Az elsőbbre nézve semmi fogyatkozás nem lesz; mert a' dologhoz értő sok Túdós Urak, látván az eddig kijött részt, egyező itélettel azt állitják, hogy még eddig a' Magyar Biblia Magyar nyelven olly ékesen és tisztán ki nem jött, mint ez a' munkában lévő. A' másodikat a' mi nézi, azon kívül hogy egy ilyen nagy, sok dologgal, vigyázással, correcturával járó Munka, hosszabb időt kíván, mind a' Correctoroknak gyakori 's mind addig való változtatások 's megválasztások, míg jóra és állhatatosra találhattam, mind a' ki választott, szép, de mesziről jövő papiros után való várakozás mindedig gyakori gátlásokat és hátráltatásokat okozott. Ezek az akadályok megszünvén, a' munka már ezután sebesebben mehet. Minden szorgalmatosságomat

arra fordítom, hogy a' mennyivel lassabban ment a' munka, a' Nagy érdemű Közönségnek annyival nagyobb megelegetése legyen benne, egy olly munkában, melly nem egynehány Napokra's Elszendőkre való, hanem a' Szülekről maradékaikra is által megyen. Mihelyt ezek a' Bibliák a' sajtó alól kiszabadúlnak, azonnal hírt adni el nem múltatom. Pestenn, 9. Junii. 1804.

Trattner Mátyás.

Cs. Kir. Priv. Könyvnyomtató.

* * *

Jelentés.

Azon Erd. Olvasó Urainknak, a' kik ezen folyó 1804 ik esztendőnek kezdetében újságainknak egész esztendőre való taksáját ugyan le nem tették, mindazáltal töllünk azt kívánták, hogy ne csak az elsőbb, hanem az utolsóbb fél esztendőben is, a' Magy. Kurirt olvasni kívánnyák, tettések szerint újságainkkal szívesen szolgálunk, de egyszersmind kérjük őket, hogy azoknak Hat forintból álló taksáját ezen folyó fel esztendőre is küldjék fel. —

E' mellett noha sok izben jelentettük, hogy a' Magy. Kurirnak taksája ezen túl nem Öt, hanem Hat forintokból áll; még is mindazáltal találtnak mostani Erd. Előfizetőink közt is olyanok, a' kiknek rendelt újságainkért most is csak Öt forintokat küldöttek fel. Minthogy sok foglalatoságaink miatt ezeknek leveleket nem írhatunk, addig, mig a' fel küldött pénznek hátra lévő részét fel nem küldik, ezeknek újságainkkal sem szolgálhatunk.